

porno

СНИСК

Lisetta's benen...

Lisetta's benen kon je geen normale voortbewegingsattributen meer noemen. Ze waren meer. Veel meer. Denk niet dat ik haar, Lisetta's onderdanen nu zal gaan vergelijken met herte- of hindepootjes of meer van die flauwe kul. Nee, Lisetta was in de eerste plaats een waar wijf, een stuk in de echte zin, al was ze dan ook pas zestien en een half.

En de reden waarom ik dit zo zeg, lag aan haar benen, zit in haar benen, want ze drukten het uit. En daarbij moet je nagaan dat ze een nuchter kindergezichtje had en een talleetje als van een Meisnerporceleinen rococofiguurtje. Maar dan kwamen haar heupen en haar dijen! Waarschijnlijk lag het ook aan de superfijne tekening van haar knieën daaronder, die boven een paar kuiten en enkels troonden waar je een breuk van in je keel kreeg. Altijd als ik zakkenclatles in mijn schoenenzaak ontving, liet ik Lisette als vaste prik even de ladder bestijgen om de hoogste doos (zodet ze op die trap nog op haar tenen moest staan óók) aan te reiken. En dan had je die gezichten moeten zien van die kerels die koken of ze elk moment in tranen zouden uitbarsten! Je had ze die gewoon strak begaanen te kijken al stikten ze dan ook een paar keer iets weg, maar sommigen zag je wit om hun neus wegtrekken terwijl hun ogen wazig werden. Daar Liset nu al een goed half jaar bij me werkte was ze bepaald vaardig geworden in het openritsen van m'n gulp, doch de deskundigheid dit ze aan de dag legde, als ze onder de toonbank gezeten mijn scrotum masseerde terwijl ik intussen met een onbewogen gezicht aan de kassa zittend, de oorhoerenpraatjes van mijn klanten aanhoorde, was zo goedgegum dat je direct van een natuurtafent kon spreken. Zulke vrouwen worden, naar ik schat, één op de 150.000 geboren. Jullie horen het, ik houd geen lange inleiding hoe dat nu allemaal wel in z'n werk was gegaan om te komen tot wat we nu hadden, het feit was er, dus laten we daar vernuft gaan.

Nu hoor ik jullie al zeggen dat ik waarschijnlijk een speciale benoemvrijder ben. Nou goed-zeg ik dan, en so what? Misschien mag ik U er even op wijzen dat, ze toen ze de eerste keer in mijn privékantoor voor mijn bureau stond en ik haar een paar stappen terug liet doen om meer van haar te kunnen zien dan alleen haar bovenlijf, ze schijnbaar intuïtief aanvoelde waartoe ze in de wereld geroepen was en wat er dus nu van haar verwacht werd. Nog voor ik commandeerde had ze haar handen al aan haar rokzoom en toen ze dan ook op mijn bevel haar rok optilde deed ze dat tergend langzaam maar niet nadat ze eerst haar voeten een flink eind uit elkaar had geplaatst. Kijk en dat bedoel ik nou maar. Ze wist waar het omging en ze was zich bewust wat ze waard was. Vandaar dat ze dus weinig omslag gebruikte.

Dus lig nou niet te lullen want ik geef 't ieder van U te doen om daar dan kalm onder te blijven. Toen ze zo voor me stond als de geboeten verleiding, in die meest uitdagende hoerigste stand die je maar bedenken kunt, schreeuwden die benen van haar het gewoon uit. Dit was geen prikkeling meer, dat was om je oren slaan wat die geslachtsdelen deden. Ze droeg expres sjaarretels, dat kring, dus werd je blik met één rotklap magnetisch naar die vlakten blank vlees gezogen boven haar kousen. Mèér dan rond, mèér dan vol, appetijtelijk fris en tegelijk zwoel verboden, de brate luktijk in een teer geheim. Want het effect van het onzedelijke, het onkuise van die stukken waren bovenzuil werd geaccentueerd door de onmerkbaar subtiele maar niet minder machtigaanzuigende gespannen veerkracht van de bel naarvoren staande dijen. Hetgeen maar enkele vrouwen hebben.

Wat juist nog meer opviel doordat haar knuten en eigenlijk haar hele onderbenen in de tegenovergestelde richting naar achteren gebogen stonden. Begrijpen jullie het nu te begrijpen? En gaat jullie een licht op als ik dus zeg dat haar enkels en wreeven in overeenstemming waren met haar knieën?

Héhé, misschien kan er dan, nu we zover gekomen zijn, enig begrip van jullie kant opgebracht worden voor het feit dat ik bij de Officier van Justitie moest langskomen.

De officier toonde echter weinig begrip. Toen ik binnengelaten werd viel hij dan ook direct met de deur in huis. "Wat heeft U nou gedaan, meneer?" begon hij. U bent in een gesloten voertuig aan de openbare weg aangetroffen in gezelschap van een minderjarig meisje, met onthoofd geslachtsorgaan, met haar ontucht plegend. . . " Ik keek hem eens aan. Door zijn gepersononeerde bril, die uit flessenbodems schoon te bestaan leek zijn gezicht een en al ogen. "Nu-, siste hij, -wat heeft U daarop te zeggen?" -Wel, zei ik, -als dat een grappe van de concurrentie moet betekenen . . vind ik het niet bijster origineel, doch hoe dan ook, vanzelfsprekend wijs ik deze beschuldiging als absurd van de hand."

Toen ontstond er een lullig heen en weer gepraat. Hij beriep zich op het

rapport van de agent, die ons buiten de bebouwde kom rommelend had aangetroffen! !

Aangetroffen! ! Was het niet om je te bedoen". De rotzak was plotseling uit het duister opgedoken als een donkere schim met glimmende uniformknopen, net op het moment dat Lisetta me een verrukkelijke nabehandeling gaf nadat we een uitgebreide sextantenuf achter de rug hadden. "Doet U eens even open meneer!" had de getiaard schoor geroepen nadat hij ons nota bene eerst een hele tijd had afgeleigd, waarbij hij zich waarschijnlijk had staam afrukken en toen, eenmaal klaargekomen en na met zijn walgelijke ambtenarenk-wak de struiken bevuild te hebben, moesten wij het dus ontgelden. "Moment meneer" had ik teruggeroepen en terwijl de politionele voyeur zenuwachtig aan de portieren moerdele om de wagen maar vlug open te krijgen zodat hij nog wat meer kon zien dan hij door de beslagen ramen met zijn zaklantaarntje had kunnen waarnemen, hadden we eerst onze kleren in orde gemaakt en intussen afgesproken wat we zouden zeggen.

Ik stapte als eerste uit de wagen en hij begon me meteen heet te ondervragen.

Of ik getrouwd was -inderdaad. -God, man hoe kan je dan zoiets doen. . . moraliseerde hij vaderlijk om gelijk greig te vervolgen met vragen als: "Je hebt 'r zeker ook in d'r tintjes en billen geknepen. . . ? " Toen begreep ik na uit welke hoek de wind waide, hij moest getikt zijn.

De scheft dook de wagen in en zette zich breed naast Lisetta. Ik liep heen en weer, de ene sigaret na de andere rokend en zag hem schartelen met z'n lampje. Ik verloor m'n geduld en tikte tegen de ruiten. "Ik geloof dat er collega's van U in de buurt zijn meneer." riep ik loek. Hij sprong de wagen uit en begon in de struiken te schijnen en te zoeken. Daarop moesten we mee naar het bureau, hij maakte aantekeningen, beloofde te rapporteren dat hij mij slechts een bekeuring voor stout parkeren zou laten sturen en gaf haar een vermaning nooit meer met vreemde mannen mee te gaan. . . Doch nu was het Maandagmorgen en ik zat bij de Officier himself, die mij uiteenzette dat ik in ieder geval tegen de aldair heersende gemeentelijke verordeningen had gezondigd. Ik vroeg me af wat er in hem omging terwijl hij het maar had over mijn stijve penis en mijn broek die naar beneden was, terwijl het meisje (hij proefde en smaakte kauwend de woorden) met geheel ontbloot onderlichaam bij me was aangetroffen, had.

Maar hij schoot niet veel met me op en na een half uur stond ik alweer buiten. Ik besloot direct maar naar Lisetta te rijden om eens poekhoogte te nemen. Haar zusje vertelde me dat ze met Paps en Mans op het bureau zat. . . Goediendag, daar had je het gesodemieter. Toen ik binnenkwam leek het wel een zitting van de voordijraad. Aan een grote tafel zaten aan de ene kant de ouders van Lisetta met haar in het midden. Tegenover hen zat een grote politiepij met wat kleinere amerissen- en om hen heen. Toen ik

aan het hoofd van de tafel had plaats genomen, zodat ik alle partijen in het gezicht kon kijken, beet de breedgekaakte bollebof me toe. "Meneerrr, herkent U deze agent?" En hij wees op de roodharige (dat zag ik nu) ridder van de droevige figuur die vriende paartjes vermaande. "Dat gezicht, meneer. . .? Dat vergeet ik van m'n levensdagen nietmeer!" -zei ik zeer bestut. "Zo, en waarom dan wel niet meneerrr. . .?" bruskeerde de doorgewinterde dienstrot.

"Heel simpel!" antwoordde ik, overwegend dat de klootzakken in hun gulzigheid, om met z'n allen van een pikant setje dat hun saale dagindeling diende te breken, te gaan genieten, helemaal vergaten dat we veel te gezellig samen bij elkaar zaten en alles wat ik dus zei gelijk door de "medebeklaagde" zou worden gehoord. Ik moest dus even aan het woord blijven en het standaardprevelement ten beste geven zodat ieder wist waar hij aan toe was.

Kijk- vervolgde ik dus flaks, -een PSYCHOPAAT ontmoeten doe je niet iedere dag. . . Ja zeker- en ik wuifde de verbaasde bezwaren van de constablaar weg,- iemand die, wanneer je je radiateur laat afkoelen, gaat vragen of je de dame in kwestie in haar tiertjes en billetjes geknepen hebt, is voor mij iemand met een seksuele afwijking. Weet je wat het is jongens -zei ik vertrouwelijk doch met lade stem,- wij grotestadsmensen houden niet van die genootpige vuilbekkerij. Als het nodig is, nou ja, dan spreken wij gewoon van LUL, KUT en NEUKEN! ! Voeljewel?" Ik slingerde de woorden het politiebureau in.

"En waarom ik zei dat ik haar met liften opgepikt had? Wel heel eenvoudig, toen die malle man ineens ziekelijk heet begon te praten, drong zich pas ten volle het eventueel-compromitterende van de situatie aan me op. Vandaar, de consequenties overziende, met zo'n maniak tegemoet je, dat ik dat maar zei. Tenslotte werd hij in de wagon nog handtastelijk ook! Nietwaar Lisetta? Hij wilde met alle geweld met z'n stefflantaan onder je rokken schijnen om tussen je benen te kijken of je inderdaad wel ongesteld was."

"Inderdaad!" herhaalde Lisetta, hij vroeg me van wie het voorstel tot seksuele gemeenschap uitgegaan was. En toen ik zei dat het idee gewoonweg belachelijk was aangezien ik al voor de tweede dag ongesteld was, wilde hij zich daarvan met alle geweld overtuigen. . ."

"Aha, riep ik vrolijk,- aha, meneer de agent dít was je zeker vergeten hé? Kijk hem nou eens bleek worden die ijerige speurder!" Allen wendden zich onwillekeurig tot de beroepsvoyeur. De erbarmelijke verliefderwanger van professe, die hoe langer hoe meer rood en daarna spierwit was geworden keek hulpzoekend naar z'n chef. De zware autoritaire men draaide zich traag van hem af en re mij op een heel andere manier aangekeken te hebben dan toen ik binnenkwam (ik zou haast zeggen dat hij, nu hij dóór begon te krijgen met wie hij begonnen was, een lichtje in

z'n stekende rochercheogen had gekregen van waanderende haat) vroeg hij Lisetta's moeder plochtig: "WIE geloofst U?"

Mama weifelde en schoof op haar stoel wat heen en weer zodat ik kon zien dat haar dochter die benen van geen vreemd had. Moeder, dacht ik toen zeer toepasselijk, wat heb jij een paar lekkere geile poten onder je verukkelijke reet! Hetgeen me inspireerde om haar vlug: Denk erom hoor, het gaat om de éér van je dochter! " toe te roepen, waarbij ik haar vlammend van verontwaardiging aanblikte, ondertussen overwegend hoe goddelijk het zou zijn deze kleeke merrie te bestijgen en goed-diep-door-te-neuken, in gedachten zag ik al schokkend van mijn rhythmische wilde stoten en haar hoofd wezenloos op en neer schudden als van een lededop. Gek, dat ik dat nu juist moest denken, maar eerlijk ik dacht het. De vader zat er wat suffig bij, hij knikte vaagget toen zijn vrouw me dwerperig aanzag en zeer beslist: "Ik geloof je!" tot mij sprak. "Welnu, -zei ik toen eenvoudig,- dat is daar de kans wel mee af!" Ik kon echter niet nalaten mijn vernietigendste blaastroef als sluitstuk uit te spelen en opstaande zei ik tot de heren vrienden en helpers van de burgerij: "Laten we maar blij zijn dat het zo is gelopen heren, want anders had ik getist dat Lisetta onderzocht zou worden door een dokter die onvermijdelijk de nog volkomen intact zijnde maagdelijkheid van dat kourige meisje zou constateren. . .en dát- besloot ik met een leepdreigende Benny Hilblik in de richting van de paartjejager- zou een mooie dours voor je betekend hebben vriend. En vertellen jullie DAT maar aan de Officier!

Igwendig stikkend van het lachen verliet ik samen met de drie anderen de politiepost, een verslagen, zwijgende en volkomen afgeblufte groep mislukte texasrangees achterlatend. . .

Ik bleef juist niet lang nalullen maar gaf Lisetta voor de rest van de middag vrijaf, zodat ze wat kon bijkomen van de schrik. Flutend roed ik huiswaarts en vond de wereld lief.

'S avonds ging de telefoon. Het was Lisetta's moeder. Of ik even langs wilde komen, als ik tijd had, om nog eens even die rare aangelegenheid te bespreken en af te ronden. . .Ze had namelijk niet eerder gebeld dan dat haar man weg was, daar hij niet van die dingen hield en iedere storing in zijn regelmatige leven als een inbreuk op z'n geregide bestaan betrachttte. Hij had door die affaire zijn wekelijks zakenreis al een halve dag moeten uitstellen, maar nu zouden we onder ons zijn, want Lisetta was ook al naar bed. Terwijl ze sprak hoorde ik een erotische opwindng in haar stem. De hele zaak scheen haar aan het denken gezet te hebben wat voor verrassingen het leven nog te bieden had.

Dit onderweg overwegend scheen mijn lul m'n gedachten gevolgd te hebben want toen ik uitstapte gevolde ik hem dik en lobbij-halfhoi tegen mijn broek leunen. Fijn dat er films zijn? Fijn dat er lulen zijn? Fijn dat er kutten zijn. Fijn dat er tie. . . Ze deed open. Een moment stonden we

zwijgend in de nogal nauwe voorgang tegenover elkaar. Ik rook haar geur, at haar parfum en was me ineens bewust van de gezonde rijpheid van haar 33 volle jaren. Ze keek me wat olijk verwijtend aan en terwijl ze me guldig een speelse daw met haar buik gaf, wat haar lichaam soepel golven deed, zei ze: "Nou zeg, alsof ik niet gevoeld heb dat je toch wat met m'n dochter hebt, je hebt zeker wel gezien dat ze de benen van haar moeder heeft. Of niet soms?" En dertel danste ze voor me uit de gang door. Ik zag dat ze een hele korte babydoll droeg en even dacht ik dat deze benen nóg meer ontroerden dan die van Lisetta.

Dit waren nu werkelijk pas benen waar echt, maar dan ook echt niets aan mankeerde. Een kniesoor vindt altijd wat te mopperen, maar wat hier aan ontbrak kon je gerust in je oog waaien. Of verbergen onder de nagel van een parkietenpootje, het beestje zou het niet gemerkt hebben. Ik zag het al, het kwam door de als met een kunstenaarshand gesneden achillespezen die adembesemend scherp afgetekend in de bekoorlijke wulving van cremokleurige kuilen overgingen. Door de appetijtelijke huid, werd je gelijk bloedstapwegigerig hoe dan haar kut er wel uit moest zien. Maaspeinen valsemen kwamen in mijn zwelwoedend besim op. Ik begreep er eigenlijk niets van.

Ging dat dan allemaal zo maar, zonder inleiding, zonder de anders toch altijd zo nodige veroveringsact.

Nou ja, het ging. Zomaar, je waardeert zulke dingen meestal pas als je er later aan terugdenkt overwoog ik. Vandaar dat ik me goed wakker schudde en besloot de werkelijkheid ten volle te ondergaan. Intussen was de vrouw een kamerensuite binnengegaan die voor de helft uit slaapkamer bestond. Er ging een uitnodigende rust van het stille praalbed uit dat in de rose schemering zichtbaar was. Rose satijn met zwarte zijde afgezet en zilverige kussens omgeven door een knagdrumhaarig wit tapijt. Dat had ik niet verwacht, ik was even verbluft. Ze merkte het terwijl ze me met halfgeloken open leggen op een chaise longue gadesloeg. Een electrisch stroompje kroop kietelend door mijn buik toen ze met een lange vingernagel plagend over mijn gulp krabde. "Nou zeg, doe niet zo eenkenig, ik weet genoeg van Lisetta hoor!" Verbouwerend voelde ik een voerdrappel door mijn streng aien. "Kom maar" flusterde ze,- grote seukman. . .!" Ze lag met een been opgetrokken en -o jesus nog toe- ze had een fel giftig blauwgroen broekje aan dat haar rose kleine kut vrijliet! De plotseling confrontatie met dat wat ik heetbegeerte deed mijn jongheer vurig stijgen. Juliea weten allemaal dat je lul op verschillende manieren stijf kan staan.Soms is hij gespannen hangig en hard als een bikkel. Het minst prettig overigens. Met een slappe lul kun je ook knarkomen, ook dat, vrienden weten we allen. Kan soms heel lekker zijn maar duurt niet lang. De idealeste hulloestand bestaat uit een massieve warme rubberen staaf die gecapitonneerd is met een aangenaam

aandoende zachte schuimgummilaag van gevoelige huid. Meestal verkregen na vijf goede neukpartijen over een hele dag verdeeld (dus niet achter elkaar: hij moet gelegenheid krijgen om zich te herstellen, maar iedere keer bitter terug te komen!) Dikwijls ook heb je dat effect na een rake zupnacht. Ik weet dat het vulgair klinkt, maar het hoort tot de dingen des levens. Welnu, mijn snikkel was behoorlijk in de running dus was hij op z'n best. M'n eikel leek dan ook wel minstens de helft dikker dan tijdens een normale doorsneerectie en dat gaf me zo'n vrijmakend heerlijk ongegrnoerd gevoel toen ze mijn levende ploertendoder uit mijn pantalon liet springen. "Och,—" stamelde ze, wat is hij mooi, ik vind hem gewoon mooi, met een prullend babyhoofdje met één oog." Met haar wijsvinger tipte ze op het gaatje en een kristalhelder klevig druppeltje maakte een trillend draadje tussen haar vinger- en mijn lultop.

"Wat robuust, wat mannelijk. . ."ispelde ze, mag hij zijn kleine vrouwtje even godag zeggen?" Ze legde haar benen zijdelings over me heen en op mijn zij liggend stak ik hem er voorzichtig een centimeter of wat in.

Ze kreunde klagerig. "Mmmmm, dat randje, oh wat zällig. . ."Met geroutinereerde bewegingen had ik ondertussen m'n textiel van me afgeschopt en het feit dat ik half gekleed was, van boven normaal formeel, maar van onderen vrij in de lucht met alle blote huid gaf een moedadige sensatie bij deze jofele temperatuur die in het vetrek heerste. Ergens kwam een wroomedige Chopinmuziek vandaan en ik, die de klassieken zeer waardeer hoewel mijn hart naar de jazz uitgaat, werd gewaar dat de hele entourage samen met deze geile huilklanken uit het verleden een enorme stimulans vormden voor het neuken met een vrouw die moeder was van een andere. "Doe het maar leveling" zei ze "Doe het NU, o- m'n schat wat is ie gróóóót. . .!" Nou ja, het was logisch dat ik hem er helemaal in ging steken. Ze had een lieve kut. Een nobele zachtomvangende met toch genoeg warme-zochtige flirwelen weerstand met pietsende knijpingen. Ik voelde hoe ik helemaal hi werd, zo ging ik er in op. Mijn eikel werd mijn hoofd dat vrij en onbandig doordrong in de geheimdiepe geborgenheid van de vleeschelp in haar bokoortlijke buik. Het pruttelde zacht, iedere keer als ik op en neerging. Maar ik deed het langzaam met grote diepdoorhalende streken. Toch ging ons temperament er gelijktijdig met ons vandoor. We konden het niet tegenhouden. Onze bewegingen werden vanzelf vlogger, onstuimiger, heftiger. En op een gegeven moment waren we ons niet meer bewust van wat we deden. We gingen in een klaterende hemel van strekende warme verrukking die ons aan alle kanten omgaf.

Nauwelijks drong het nog tot ons door dat we woorden en klanken begonnen uit te stoten. Woorden van woeste geiligheid. Klanken van teugelloze oordrift. Ik kan dit niet opschrijven. Het zou fonetisch moeten gaan. Onze monden hadden elkaar gevonden en we dronken gulzig en bruut elkaars speeksel, waarbij onze tongen, lippen en tanden verhit met

elkaar in stotend gesprek waren. Toen het hoogtepunt naderde dachten we dat we de opperste zaligheidsdood gingen sterven en het kon ons niet schelen als het werkelijk zou gebeuren. Uit mijn borst welde een overwinningskreet op die uit mijn buik scheen te komen en via mijn maag en borstholte spoedend zich een weg naar buiten baande. Als uit de bodem van mijn weten, waar ik leefde. Haar smarteroep ging erin verloren en het klonk als een tweestemmig majeur en gelijk mineuuroord. Het was de voleinding.

Toen we uitgetierd waren en ik met kloppend hart en nakloppende lul, nog steeds in haar zoete foudruil, lag uit te liggen realiseerde ik me het wonder dat over me gekomen was. Maar was het eigenlijk wel zo'n wonder. Ik had gewoon te doen met een vrouw die precies wist wat ze wilde en evenals haar dochter weinig plichtplegingen der conventie in acht had genomen. Haar dochter. . .Ik rook Lisetta's parfum. Haar moeder scheen mijn gedachten te raden. Ze glimlachte. "Ja, lieve jongen, ze heeft al die tijd mogen toekijken. Omdat ik het zo in je waardeer dat je haar maagdelijkheid in tact hebt gelaten en ze toch wilde weten wat het was. . .Kom maar te voorschijn hoor schat!" Maar daar stond ze al. In haar nachtponnetje, samen met haar zusje van twaalf. Beiden hadden hoogrode kleurtjes en stonden in eengestrongeld achter ons. "Dus dat was nu NEUKEN! ?" zei de kleine. "God, wat mooi om jullie te zien. . .!" zei nu ook Lisetta. Haar moeder leunde lui op een elleboog achterover en reikte naar een sigaret. "Noemmen-" wuifde ze m'n angst weg. "onze Pap staat hier helemaal buiten h'e kinderen? Die heeft het v'el te druk met zakendoen. . .!" Alle drie lachten ze samenzwerdeng.

"En morgen begint Lisetta met de pil en over een maand mag ze ook, h'e schat.

Ze had zich zacht van me afgetrokken en hing halfstijf, nattig te roken op mijn dij. "Zo en doen jullie nu je plichten als gastvrouw'tjes eens en was onze heerlijke neukboer z'n kostelijke instrument helemaal met warm water en doucheschuim. . ."

Terwijl rappe kloekijverige handjes me een nabehandeling begonnen te geven die me van een dreigendgemietende onrust overnieuw ratelend-lierend-lakend geil liet worden, zonk ik verbijsterend achterover en het maar met me doen, terwijl één gedachte in vlammeende drakletters al het andere verdroog. "Godverdommenogantoe! - dacht ik, - Dat kan wat worden! ?"

RIETENPIET

DE ONVERSTEEKLIJKE GEILTE BEREIKEN VAN DE CHIEK-RIETENPIET-TOES

NET ALS IN DE EINDELOZE
TELEVISIESERIE „PHALLUS-PLACE“
GEVEN WIJ U NOG EEN
DE LAATSTE SCENE
VAN HET
VOORAFGAANDE :

WAT EEN
LANGE BIOTE..
AAAAAAHH..

JEE, IK WIST
NIET DAT 'N
HONDELUL
ZO GROOT
WAS. IK WORD ER
VERDOMME BLOEDGEIL VAN..

WORDT
VERVOLGD

TREK 'M
NIET
WEG
PIET

VERREK
HIJ ZIT
VAST

IK WEET WAT
JONGENS!

TERWIL
PIET ME
LEKKER IN
MUN KONT
NEUKT

LIKT RAKKER ALS
'N RAZENDE DE
KUT VAN RIET!

PIET-OH-
IK GELOOF
DAT IK
PLASSEN
MOET
HOOR..

WAT EEN LEUKE
AFLEIDING!

FIJN.. LAAT
HET MAAR
OVER
ME
HEEN-
LOPEN
SONJA

WORDT
VERVOLGD!

